

ad clericatum transiuit, vel dubitatur, & tunc procedit, ca. ex antiquis quod ponit di. quam ponit v.l.g. in ultimo membro, quod hoc casu loquatur patet in tex. ibi, ignoratia vel voluntate, quia tunc agitur de pena non ipsorum promoventium praesentatoris, aut ordinatoris, sed de pena serui, & hoc determinat istud c. concordando cum isto, aut hic est promotus ad minores, & debet reddi iste, vt voluit text. in d.c. ex antiquis, aut est, pmotus ad sacros vsque ad presbyteratum. Si ad presbyterum, tunc sola peculiari amissione mulctetur, quod dicunt Doc. quoad vsum. & bene, qd peculiū est domini, & ipse solam habet administrationem. Aut est ordinatus ad ordinem, & hodie idem ad subdiaconatum, vt in d.c. miramur, & tunc deber dare vicarium, & si nō habet ipse redditum, hic pcedunt, qd sui facultate seruus fecit se ordinari, si vero malitiose & calliditate debet dominus restituvi etiam si ad sacros fuit promotus, vt hic est casus. l.iiii. d. de seruorum. & declarat ille tex. vt quia corruptis restib. vel conductis ad hos gradus est promotus. In casu autem quo domino restituitur, dicunt Doct. hic quod dominus non potest eum vendere, de quo. i. q. i. qui studer. Item eo casu dicunt, quod si dominus non potest illi prouidere, quod episcopus tenebit illi prouidere, secundum Hostien. alle. de renun. c. ad supplicationem. Dicunt tamen Innocenti. & Hostie. qd non licebit domino in clericum repetitum manus iniicere. xvii. q. iiiii. si quis. nec poterit talis ad sacros promotus matrimonium contrahere de conuer. coniu. quidam. lxxxiii. dist. cum in præterito. Io. l.iiii. dist. c. ii. item non iudicabitur a domino, sed ab episcopo. xcvi. dist. si imperator. In aliis at priuilegio non gaudebit, de cle. coniu. Jo. & c. seq. idem dicendum est in originariis, & adscriptis & omnibus qui conditione seruili, vel alias obligati sunt. l.iiii. dist. frequens. & c. generalis. & cap. si quis, & in libertis, in quibus patronus aliquod seruitum sibi retinuit. ea dist. quicunque, & in obligatis publicis functionib. inf. ti. prox. c. vniuersitatis, & secundum hoc non omnis, nec in omnibus seruus ordinatus restituitur domino, & multo minus professus. Est enim in multis casibus vide, qd quis priuaturo iure suo sine culpa, sed non sine causa de quo de reg. iur. sine culpa. lib. vi. iustius non est, secundum Host. dicere, qd tales priuarentur, & dominis suis restituerentur, ita qd nec remanerent de foro ecclesiæ, nec ab ea defendenter, ad hoc c. i. inf. ti. prox. & ca. nullus. de iud. cum non ab homine, de ver. sig. nouimus, vnde dicit ca. no. qd ex quo talis de gradu deciderit eius conditionis sit, cuius fuerit ante gradu. l.iiii. dist. nulli, & c. seq. & c. ex antiquis & c. seq. salua tamen superiori distinctione. Nec obstat. contraria secundum eum quæ loquuntur in libris & libere ordinatis, seruus autem liberum consensum non habet, & iō in præiudicium domini expressum etiam votum emittere, non potest, vt in prin. c. i. inf. de senten. excom. relatum, excepto matrimonio. inf. de coniu. seruo. c. i. & scriptamente baptisimi. inf. de Iuda. c. fi. & alii sine quibus salus animæ non habetur, quæ corporibus præferenda est. x. vi. q. i. picipimus C. de sacro san. eccl. sancti. la. i. secundum Hostien. Ultimus casus est, quando monachus efficitur, & dicit gl. quod usque ad triennium tantum potest dominus seruum reperi re, vltra vero remanet monachus liber. l.iiii. distin. si seruus scientia. Ad repetendum vero clericum seculariem vbi repeti potest, datur annus secundum Doct. Ratio quia monachi latent, clerici patent, & si nimis distaret, daretur etiam prolixius tempus. xviii. q. ii. si quis incognitus, secundum Doc.

² †Quæro quid si seruus a domino fugerit, & contenditur de eius libertate vel seruitute coram quo quantum agitata sit? Gl. tangit aliqua membra. Quædoque seruus ipse est actor, & proclamat in libertatem, & quantum est agitanda coram iudice domini. C. vbi ca. sta. l. iiii. hoc membrum procedit absque dubio. Quandoque agitur contra seruum, qui petiit in seruitutem, & tunc aut constat quod fugit a domino, aut constat qd non fugit sed est in possessione libertatis, aut est dubium, quia de hoc partes inter se contendunt. an fugerit vel non, primo casu quando constat, qd fugita domino, si do minus eum bona fide possidebat, planum, qd hec possessio in iusta non proficit ipsi, & sic ea est agitanda coram primo iudice, & ad illum est remittenda. C. vbi ca. sta. l. i. Si autem dominus erat in possessione mala fide, quia violenter eum detinebat, & tunc quidam dicunt, qd fugiendo non licite priuat dominum possessione, vnde in possessione seruitutis reducitur, & si causa videtur tractanda coram primo iudice. C. de prob. l. vis eius. Alii dicunt, quod si fugiit quando vio-

lenter detinebatur, non videtur dolose esse in possessione libertatis, & causa agitanda erit coram iudice ipsius, ubi est seruus, qui est in possessione libertatis, dic quod si aliquis liber homo vt seruus detineatur, non acquiritur iusta possessio in eum, ideo si aufugiat iste est in possessione libertatis, quia speciale est, quod non acquirat quis ius seruitutis, vel possessionem seruitutis, vel alterius iuriis in libero homine si dolo malo ceperat possessionem iuris. ff. de proba. l. si qs. In talibus. n. non acquiritur possessio sine titulo, vt patet. in fra de resti. spo. ex parte, & quod ibi non. Quandoque seruus est apprehensus violenter, & contineat detentus violenter, & tunc acquiritur possessio in eum, adeo si postea aufugiat, sequens possessio est iniusta, nisi incontinenti aufugerit, & sic causa est retractanda coram iudice domini primo tenetis, & est causa, quia in seruo, sicut in aliis rebus, potest haberi possessio absque titulo & bona fide, & secunda violencia purgat priuam, & sic attenditur primus iudex, quod in tellige nisi incontinenti aufugerit, vt l. iii. S. eum igitur, de vi & ui arma, & no. in c. cum olim, de resti, spol. haec procedunt absq; dubio, vbi agitur possessorio, sed si ageret petitorio, puto idem. Si autem est dubius an dñs primo violenter apprehendit vel nō, tunc dicit hic In. quod summarie prius disputabit, & secundum quod iudex reperiet iudicabit, vt si seruum reperiet aufugisse & dominum bona fide possedit se, tunc cognoscet prius iudex, si intinererit, quod aufugerit, & ille primo violenter detinuerit & hic aufugerit incontinenti, qd tunc tractabit causa coram iudice serui, & in loco vbi est seruus. Secundo casu qd constat qd non aufugit, sed est in possessione libertatis, causa est retractanda coram iudice, vbi est ipse seruus. C. ubi cau. sta. l. iiii. Si est dubius, an aufugerit vel non, qd inter partes de hoc contendit, & hoc ante oīa dēt discuti summarie, ad videndum qs est iudex, & postea secundum eventū iudicabit. Si appareat qd aufugerit iudex domini alias iudex ipsius serui cognoscet, si ē in possessione iusta libertatis. Ex his concluditur, qd sicut iusta possesso libertatis releuat, respectu iurisdictionis, & iniusta non, sic dicit hic In. quod iniusta possesso nō releuat ab onere probandi, iusta sic. C. de proba. l. vis eius, & ff. de libe. cau. l. liberis. Ideo dic quod quandoque contra seruū, aufugientem agitur petitorio, & oportet discuti de prima possesso domini, an iusta fuerit, vel nō fuerit, quo ad hoc vt cognoscatur, an seruus sit in iusta possessione libertatis, vel seruitutis cum aliter non possit constare, cui onus incū beret probandi. Sed non placet hoc Inno. quando contenditur de seruitutis possessione alicuius serui, qui non negat seruus, ut quia est seruus alterius, tunc enim semper ultima possessio est iusta, licet prima fuerit violenta, quia potuit haberi absque titulo, & bona fide. ubi autem est contentio seruitutis & libertatis, tunc si primo violenter tenebatur secūdo aufugit, iusta est ultima possessio, & releuat ab onere probandi, qd non potuit, liberi hominis possesso haberi violenter, & nō bona fide, ideo si de hoc disputaret oportet prius discuti de possesso violenta domini, vt videatur ad quem spectaret onus probandi. Quandoque inter eos contenditur de possessorio, tunc enim quidam dicunt, quod non admis sa exceptione violentiae restituitur res, ut no. de postu. præla. bona. ii. Sed certe hec pcedunt in seruo, in libero homine, idem quod sup. Dic quod non facta differentia interliberum, & seruum in casu isto, quod si agitur de fine iurisdictionis tenendum est, quod sup. dictum, si de fine probandi si agitur possessorio distinguendum est inter liberum, & seruum, si est liber oportet quod discutatur de iustitia possessoris domini, si pro seruo non, quia primo casu possesso, non habetur sine titulo, secundo sic. Igitur ad concludendā possessionem primo oportet, discuti de titulo. Si agitur petitorio utroque casu oportet quod discutatur de iustitia possessoris domini, quia si vtraque & domini, & serui sit iusta licet profit quo ad possessorium, & quo ad iurisdictionem, in possessorio non prodest, ubi agitur de petitorio cum præsumptio naturæ iuvet, dicens ē liberum, & forte nec tunc procederet quo ad iurisdictionem primam. [†] Sed ad declarationem praedictorum querit hic Ioan. And. post Inn. quā do admittat possessionem serui seruo proclamante ad libertatem. dic quandoque seruus se gerit pro libero, & bona fide motus iustis, vel etiam iniustis rationibus, dummodo, n̄ fraude, n̄ calliditate le gerat pro libero, & acquirit possessoriam libertatis, & iustum, ff. de libe. cau. l. liberis, in fin. & ligitur, in §. potest. Quod quidam intelligunt si per decenium